

FAMILIERTTEN
FØRSTE DEL

Indhold

Første Afsnit

Afstamning

§ 1. Ægtebørn og Børn født udenfor Ægteskab.....	1—4
Hvilke Børn er Ægtebørn (1). Uægte Børn er de Børn som ikke er Ægtebørn. Forskellige Klasser af Uægtebørn (2)	
§ 2. Om Beviset for hvem der er et Barns Forældre.....	4—32
I. Ægtebørn. Pater est quem nuptiæ demonstrant. Reglens Begrundelse og Værdi (4—6).	
A. Pater est gælder naar Barnet er avlet under Ægteskabet (6). Var Ægtefællerne separeret eller levede de paa Grund af Uoverensstemmelse faktisk adskilt gælder Samlejeformodningen ikke; men godtgøres det, at de har haft Samleje med hinanden, indtræder Faderskabsformodningen (7). Er Barnet avlet før Vielsen, kommer det an paa om Barnet fødes under Ægteskabet, eller Forældrene først efter Barnets Fødsel indgaar Ægteskab (8). I sidstnævnte Tilfælde er der Spørgsmaal om Legitimation. Fødes Barnet under Ægteskabet anses det (indtil videre) som Ægtebarn; men rejses der Faderskabssag, gælder pater est Reglen ikke (8).	
B. Pater est Reglens Indhold (8—16). Hvilke Fordringer der stilles til Beviset for, at Ægtemanden ikke er Fader til Hustruens Barn. 1. Samlejeformodningen (9—14). Retsplejeloven 1916 og de faste Lovsformodninger (10). Praksis Stilling: naar Samlivet er ophævet; naar Ægtefællerne boede sammen, men Hustruen har haft Samleje med en anden (11—13). Værdien af Parternes Forklaring (13). 2. Faderskabsformodningen (14—15). 3. Den materielle Regel, at der ikke kan rejses Alimentationskrav mod andre (15—16).	
C. Hvem kan anfægte Barnets Ægthed; de processuelle Regler (16—22).	
II. Børn født udenfor Ægteskab. Tiden før Ubl. 1937 (22—25). Efter Loven 1937 har Uægtebørn som Hovedregel samme Retsstilling som Ægtebørn, hvis Faderskabet er fastslaaet paa den i Lovens Kap. II omhandlede Maade (25). Faderskabet skal søges fastslaaet. Moderen skal opgive hvem, der er Barnets Fader (25). Muligheden for Fritagelse herfor (26). Den opgivne Fader kan anerkende Faderskabet (27). Ellers gaar Sagen til Retten, der kan fastslaa enten Faderskabet eller Bidragspligt (28). Fortolkningen af Lovens § 14 (28—32).	

- § 3. 33—55
- A. Avlingstiden.
Retslægeraadets Vejledning (33—36).
- B. Samlejetidspunkter og -forhold (36—37).
- C. Biologiske Bevismidler (37—38). Blodtypebestemelse. Landsteiners Paavisning af de forskellige menneskelige Blodtyper (38—40). OAB, A₁—A₂ og MN-Systemet (40—41). Blodtypeundersøgelsens Beviskraft (42—53). 2. Antropologiske Undersøgelser (53—55).
- § 4. **Legitimation** 55—58
- Kuldlysning og Legitimationsbevilling er bortfaldet, forsaavidt angaar Børn, der er født efter 1. Januar 1938 (55). Legitimation ved Forældrenes efterfølgende Ægteskab. Reglerne herom i Æbl. 1937 § 5 (56). Er Ægtemandens Faderskab fastslaaet, bliver Barnet uden videre Ægtebarn ved Ægteskab (56). Er Ægtemanden kun anset som bidragspligtig, bliver Barnet Ægtebarn, saafremt han anerkender det som sit Barn (56). Er Anmeldelsen til Ministerialbogen en absolut nødvendig Form? (57). Er Spørgsmaalet om Ægtemandens Faderskab ikke afgjort ved Ægteskabets Indgaaelse, bør der normalt anlægges Faderskabssag (57). Naar et Barn legitimeres ved Forældrenes Ægteskab, bortfalder Bidragskrav overfor Medalimenter, Ubl. § 31; anerkender Ægtemanden ikke Barnet, suspenderes Bidragskravet saalænge han samlever med Moderen (58).

Andet Afsnit

Forældremyndighed

- § 5. **Hvem tilkommer Forældremyndigheden?** 59—81
- I. Ægtebørn. F. M. tilkommer Forældrene i Forening (60). Kan den ene optræde alene? (60); naar den anden er midlertidig forhindret? (61). Ingen Rekurs, men Spørgsmaalet kan komme frem under en Separations- eller Skilsmisssag (61). Den ene eller begge uegnet (61—62). Den ene dør (62—63). Samlivet ophæves. M. L. § 24 (63—71). Tidligere Ret; Myndighedslovens Standpunkt (63—64). Forældrenes Aftaler (64—66). Forældre ikke enige. Barnets Tarv. Forældrenes lige Ret til Børnene. Ingen Deling af F. M. (66—68). Barnets eget Ønske (68). Skyldspørgsmaalet (69—70). M. L. § 24, 1. Stk. i. f. (70). Ved Separation og Skilsmisse (70—71). Samkvemsretten (71—74). Indehaveren af F. M. dør (75). Afgørelsens Endelighed (75—77). Naar begge Forældre er døde, tilkommer F. M. Værgen (77).
- II. Børn født udenfor Ægteskab. F. M. tilkommer Moderen (78). F. M. efter Moderens Død (78). Indholdet af Moderens F. M. (79).

- III. Adoptivbørn. F. M. tilkommer Adoptanten (79—80).
- IV. Overdragelse af F. M. til private kræver Overøvrighedens Godkendelse, og Overdragelsen har altid kun begrænset Gyldighed (80—81).
- § 6. **Forældremyndighedens Varighed** 81—83
- F. M. ophører normalt ved det 18. Aar, men udstrækkes i visse Tilfælde til det 21. Aar, og fra det 15. Aar indtræder en relativ Selvstændighed i religiøs Henseende.
- § 7. **Forældremyndighedens Indhold** 83—96
- Pligtsiden den primære (84). Børnenes Underhold (84).
- A. Undervisningspligten (84—86).
- B. Barnets religiøse Opdragelse (86—87).
- C. Børnenes Opdragelse iøvrigt (88).
- D. Forældrenes Ansvar (88—90).
- E. Forældrenes Beføjelser. De bestemmer Barnets Opholdssted. Om Udvandring med Barnet (90—91). Pligten m. H. t. Barnets Sundhed (92). Forældre bestemmer, hvad Barnet skal være. Hvorvidt der bør tages Hensyn til Barnets Ønsker (93). Aftaler om Tjeneste for Barnet (94). Revselsretten og Forældrenes Retsmidler (95—96).
- § 8. **Børneværn** 96—111
- Børneværnsmyndighederne (96—99). Børneforsorgens forskellige Former. 1. Tilsyn med Børn. Plejetilladelse (99). Det særlige Tilsyn med Børn, til hvem der af det offentlige udbetales Bidrag, samt uægte Børn (100). 2. Forebyggende Børneværn. Advarsel, Tilsynsværge, Paalæg (101—103). 3. Fjernelse fra Hjemmet. De 4 Tilfælde, i hvilke Børneværnsudvalget kan tage Barnet fra Hjemmet (103—105). Fjernelse paa bestemt Tid i Anledning af Skoleforseelser (106). Børneværnet tager sig af Børn, der staar uden Forsørger (106). Forældremyndigheden overgaar til Børneværnsudvalget (107). Om Forsorgens Varighed (108). Kun F. M., ikke Værgemaallet overgaar til Udvalget (109). Om Karakteren af Forsorgen efter det 18. Aar (110—111).

Tredie Afsnit

Underholdet m. m.

- § 9. **Ægtebørn** 112—118
- I. Forældrenes privatretlige Forsørgelsespligt (112). Ved Samlivsophævelse kan Bidrag til fortsat Skoleundervisning eller faglig Uddannelse paalægges indtil det 21. Aar.
- II. Forældrenes offentligretlige Forsørgelsespligt. Normalt indtil Barnets 18. Aar og uanset den ved Ægteskabets Ophævelse stedfundne Fordeling af Forsørgelsesbyrden (112). Bidraget fastsættes i Almindelighed af Overøvrigheden, i

- visse Tilfælde af det sociale Udvalg (113). Bidragets Udbetaling af det offentlige (114). Retsprincippet. Fortolkningen af O. F. § 213.
- § 10. **Børn udenfor Ægteskab** 118—137
- I. Retsforholdet mellem Forældre og Børn udenfor Ægteskab. Det uægte Barns Stilling i ældre Ret (118—120). Lov 131/1937 tillægger principielt uægte Børn samme retlige Stilling som Ægtebørn, forsaavidt Faderskab er anerkendt eller fastslaaet ved Dom (120—121). Lovens Gyldighed i tidlig Henseende (121). Retten til Faderens Navn og Arv efter ham (122—123). Faderens Forsørgelsespligt (123). Forældremyndighed og Værgemaal er stadig hos Moderen (123—124). Udtrykket »Faderens i ældre Love maa ogsaa omfatte bidragspligtige (124).
- II. Underholdspligten overfor Barnet. Forældrenes Livsvilkaar er afgørende. Faderen og Moderen skal hver bidrage efter deres økonomiske Evne (124—125). Faderens Bidrag normalt 3/5 af Udgifterne ved Barnets Forsørgelse (125). Bidrag til Barnets Uddannelse kan paalægges indtil dets 21. Aar. Afgørelsens Endelighed og Aftaler mellem Forældrene (126—127). Underholdspligtens Indhold naar en enkelt er anset som bidragspligtig og naar flere er anset som bidragspligtige (127—129). Bidraget tilkommer Barnet. Bidrag til Barselsfærden og Moderens Underhold (129). Barnets Retsstilling naar Faderen eller den bidragspligtige dør (129—130).
- III. Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag (130—133). Udpantning, Forbud mod Udbetaling af Løn, Afsoning (130—132). Eftersøgning ved Politiets Bistand, Sikkerhedsstillelse ved Udvandring (132).
- IV. Underholdspligten overfor det offentlige. Loven om off. Forsorg ikke afpasset efter Børnelovene 1937 (133—134). Moderen har fuld Forsørgelsespligt. Faderen som hidtil normalt kun Pligt til at yde Bidrag til Barnets Underhold (134).
- V. Bidragets Udbetaling af det offentlige (134—137).
- § 11. **Forsørgelsespligten overfor Stedbørn og Adoptivbørn.** 137—139
- Forsørgelsespligten overfor Stedbørn er begrænset efter Forsørgsloven. Fortolkningen af O. F. § 4 (137—138). Adoptivforældre har Forsørgelsespligt overfor deres Adoptivbarn; de virkelige Forældre har kun en subsidær Pligt (138).
- § 12. **Ægtefællers Forsørgelsespligt overfor det offentlige** . . . 139—142
- Manden hæfter efter O. F. § 2 — ligesom efter Fattigloven 1891 — overfor det offentlige for Hustruens Forsørgelse ogsaa i Separationstiden (139). Kritiken heraf. Den nye Lov ligestiller principielt Ægtefællerne (139—141). Dog ophører Hustruens Forsørgelsespligt ved Separation, og ved Samlivsophævelse naar hun maa anses som forladt af Manden (141—142).

- § 13. **Retsvirkningerne af Ikke-Opførelse af Forsørgelses- eller Bidragspligt** 142—146
- Om Udfærdigelse af Resolution hvorved den forsørgelses- eller bidragspligtige sættes i Bidrag (142—143). Om Retsvirkningerne i Almindelighed af Modtagelsen af offentlig Understøttelse (143—145). Særlig om Retsvirkningerne af det offentlige forældvære Udbetaling af Bidrag til Børn (145—146).

Fjerde Afsnit

Adoption

- § 14. **Indledning** 147—148
- Ikke Attalen, men Adoptionsbevillingen er retsstiftende (148).
- § 15. **Betingelserne for Adoption** 148—160
1. Adoptanten skal være 25 Aar (148). 2. En Mand kan adoptere et uægte Barn (148). 3. Er Adoptanten umyndigerklæret, skal han have sin Værges Samtykke (148). 4. Ægtefæller kan adoptere sammen (148). 5. Et Adoptivbarn kan, saalænge Adoptanten lever, ikke adopteres af andre end dennes Ægtefælle (149). 6. Adoptivbarnets Samtykke kræves, hvis det er fyldt 14 Aar (149). 7. Forældrenes Samtykke kræves, hvis Barnet er under 21 Aar (150). Er den ene uden Andel i F. M., kræves ikke Samtykke, men kun Erklæring fra denne; saaledes ved Separation og Skilsmisse og fra Faderen til et udenfor Ægteskab født Barn (151). Om Forskellen mellem Bortadoption til Fremmede og en Adoption af Stedfaderen eller Stedmoderen (152—153). Samtykke gennem Mellemand (153—154). 8. Der skal være særlig Grund til Adoptionen (154). Andragerens Evne og Vandel prøves (154). Om den der i Forvejen har Adoptivbarn eller Livsarving kan adoptere (155). 9. Vederlag for Adoptionen skal oplyses og normalt sættes fast, tilhører Barnet (156—159). Mellemand ved Adoption skal have Autorisation (159).
- § 16. **Retsvirkningerne af Adoption** 160—169
- Hovedreglen i Adoptionslovens § 15: i Forhold til Adoptanten Retsstilling som dennes ægte Barn (160). Barnet faar Adoptantens Navn (162). Forældremyndighed og Værgemaal overgaar til Adoptanten (162—163), der er pligtig at forsørge Barnet (163). Ved Adoption af uægte Barn indtræder Adoptanten i Moderens Retsstilling overfor Faderen (164). Adoptionens arveretlige Virkninger, særlig om Adoptivbarnets Arveret i Konkurrence med Ægtefælle og Livsarving (164—169).
- § 17. **Ophævelse af Adoption** 169—173
- Forholdet kan ophæves af Justitsministeriet, naar Parterne er enige herom, dog at Ophævelse efter denne Bestemmelse ikke kan ske, naar Barnet er mindreaarigt (170). Ophævelse ved

Dom efter Begæring enten af Adoptivbarnet eller Adoptanten (171—172). Adoptionen bortfalder ved Ægteskab mellem Adoptant og Adoptivbarn (172). Virkningen af Ophævelsen (173). Betydningen af Mangler ved Samtykkeerklæringerne (173).

Femte Afsnit

Dansk Navneret

- § 18. **Navnepligt og Navneret** 174—183
 Om Person- og Tingsnavne. Landejendommens og Skibes Navn. Varemærker (174). Personnavnets forskellige Bestanddele (175—176). Navneret i objektiv og subjektiv Betydning (176). Den nordiske Litteratur (176). Navnet det autoriserede Individualiseringsmiddel (177). Navnepligten overfor det offentlige (177). Den private Navneret er ikke en Refleksvirkning af Navnepligten (177). Navnerettens Natur og Udstrækning (178). Er de almindelige sen-Navne beskyttede? (179). Navnerettens Grænser (180). Navneretten en Eneret, ikke en Ejendomsret (181—182). Dens Plads i Systemet (182—183).
- § 19. **Lovgrundlaget for Slægtnavneordningen** 183—188
 Om Fr. 30. Maj 1928 § 18 og Navneudviklingen (183). Den folkelige Navneskiks Veje (184—186). Kanc. Cirk. 4. Okt. 1828 (186—187). De overhaandtagende sen-Navne, Reformbestræbelserne, Navneloven 22. April 1904 (187—188).
- § 20. **Navns Erhvervelse og Fortabelse** 188—199
 A. Fornavn. Om Valg af og senere Forandring af Fornavn (188—189).
 B. Familienavn. Bemærkninger om Systematiken (190).
 I. Ved Fødsel (190). a. Ægte Børn faar Faderens Familienavn, kan faa Moderens Pigenavn som Mellemlavn (190). Om Bindestregsnavne (191). b. Børn født udenfor Ægteskab faar enten Moderens eller Faderens Navn; er Faderskabet ikke fastslaaet, skal de have Moderens (192). Barnets Ret til at skifte Navn (193). Adgang til at faa Stedfaderens Navn (193). Navnet efter Moderens Ægteskab med Faderen eller en bidragspligtig (193). II. Ved Ægteskab. Gift Kvinde berettiget, men ikke forpligtet til at bære Mandens Navn (194—197). III. Adoption. Barnet faar i Almindelighed Adoptantens Navn, men Undtagelse kan gøres (197—198). IV. Stedbørn. Deres Adgang til at faa Stedfaderens Navn (198—199). V. Plejebørn. Deres Adgang til at faa Plejeforældrenes Navn (199).
- § 21. **Navneforandring** 199—211
 Terminologien (199).
 A. Egenmægtig Antagelse af et nyt Navn er uden retlig Betydning. Om Navneforandring i Udlandet (200).

B. Navnehaevd. 20 Aars Brug er i Almindelighed ikke nok; anderledes derimod ved Brug i Alderstid (200—202). Den særlige Navnehaevd efter Navnelov 1904 § 6 og Bevillingspraksis (202—203).

C. Navnerettelse, naar der er begaaet Fejl ved Navngivelsen samt i visse andre Tilfælde (203—204).

D. Ovrighedsbevis. Om Betingelserne for Ø. B. efter Loven 1904 (204—206). Forbeholdte Navne (206—207). Navnet skal have dansk Sprogtone (207).

E. Navnebevilling. Grundlaget for Regeringens Beføjelse til at meddele Navnebevillinger (208—209). Betingelserne for Bevilling. Navnecirkulæret 1927 (209—211).

- § 22. **Navnets Beskyttelse** 211—222
 Ingen Domme før 1904 (211). Navnelovens § 8, der fastsætter Straf for uberettiget Navnebrug, beskytter den private Navneret (212—215). Firma- og Varemærkeloven samt særlig Loven om illoyal Konkurrence anerkender den private Navneret indenfor Erhvervslivet (215—217). Retspraksis anerkender den private Navneret. Dommene (217—220). Kan Domstolene underkende en Bevilling, der maatte stride mod den private Navneret (220—222).
- Sagregister 222—225
 Fortolkningsbidrag 226—228